

نشئه خوری پای بساط «زخم کاری» و خطوط قرمزی که برای عده‌ای کمرنگ می‌شوند!

جنجال‌ها و حواشی سریال «زخم کاری» ادامه دارند

پولاد امین، شهروند «زخم کاری»، نخستین سریال محمدحسین مهدویان در شبکه نمایش خانگی که در قسمت اول توانسته بود نگاه بسیاری از مخاطبان سریال‌های پلتفرم‌های عرضه آنلاین محصولات تصویری را به خود جلب کند، در قسمت دوم نیز بحث‌انگیز شده است. با این تفاوت که برعکس قسمت اول که به دلیل قدرت و قوت سریال در داستان پردازی و تفاوت‌های آشکار و نهانش با دیگر محصولات شبکه نمایش خانگی مورد توجه قرار گرفته بود، قسمت جدید این سریال را عوامل و عناصر حاشیه‌ای و غیرهنری و غیرسینمایی در فضای مجازی ترند کرده است...

قرمز پررنگ، قرمز کمرنگ

سریال «زخم کاری» در قسمت دوم خود به دلیل نمایش یک سکانس با جزئیات از تریاک‌کشی کاراکترهای داستان بحث‌انگیز و حاشیه‌ساز شده است.

این سکانس که بدون درج هیچ‌گونه هشدار سنی نه تنها برای کودکان، که برای نوجوانان نیز، که شرط اول پخش چنین سکانس‌هایی است، به نمایش درآمده؛ یک بار دیگر در فضای مجازی بحث‌هایی درباره آزادی گروهی از فیلمسازان خودی در عبور از خطوطی که برای دیگر هنرمندان به شدت قرمز هستند، به وجود آورده است. در حقیقت اعتراض و انتقاد منتقدان نه به عبور مهدویان از خطوط قرمز، بلکه به این است که مهدویان و فیلمسازانی مانند مهدویان که مورد حمایت و تایید نهاد‌های رسمی فرهنگی و غیر فرهنگی هستند، فرصت و توان عبور از خطوطی را دارند که پیش پای فیلمسازان مستقل به شکل موانعی بلند قد علم می‌کنند و مانع حرکت‌شان می‌شوند. دوگانگی بزرگی که به واسطه بهره‌مندی شماری از فیلمسازان از آزادی انتقاد و نمایش ممنوعات فرصت مناسبی برای نهاد‌های رسمی برای

برکشیدن و بالا بردن فیلمسازان خودی - مانند مهدویان و حاتمی‌کیا و ده‌نمکی - ایجاد می‌کند...

واکنش مردمی

آزادی مهدویان در نمایش تصاویری که می‌توانست فیلم و سریال فیلمساز دیگری را به یک اثر توقیفی تبدیل کند، با واکنش کاربران فضای مجازی مواجه شده و بسیاری این را ادامه روند برکشیدن و بالا بردن و باز کردن مسیر فیلمساز محبوب سازمان اوج خوانده‌اند.

کاربری در این زمینه نوشته: «حیف استعدادی مثل مهدویان که اینقدر زود با وارد شدن به مسیری اشتباه حرم

شد...»

کاربر دیگری نیز با انتشار تصویری از سکانس با جزئیات تریاک‌کشی در سریال تازه محمدحسین مهدویان؛ مواردی را که سریال «زخم کاری» از خطوطی که برای دیگر سریال‌ها قرمز پررنگ هستند، عبور کرده، مرور کرده است: «قسمت اول سریال با جواد عزتی (مالکی) در وان حمام شروع شد و حالا افتتاحیه قسمت دوم سریال نیز بساط تریاک‌کشی و سیواش طهمورث (ریزآبادی) و رفقا است. در ادامه سریال هم گاه و بیگاه شاهد سیگارکشی بازیگران مختلف از جواد عزتی تا مهدی زمین‌پرداز و سعید چنگیزیان بودیم. یک سکانس سیگارکشی کامل هم در اواخر قسمت دوم به سیگارکشی رعنا

آزادی مهدویان در نمایش تصاویری که می‌توانست فیلم و سریال فیلمساز دیگری را به یک اثر توقیفی تبدیل کند، با واکنش کاربران فضای مجازی مواجه شده و بسیاری این را ادامه روند برکشیدن و بالا بردن و باز کردن مسیر فیلمساز محبوب سازمان اوج خوانده‌اند

آزادی و رحین وقوع قتل می‌پردازد!! همچنین در بخشی از قسمت دوم سریال نیز جواد عزتی و سیواش طهمورث درباره تهیه جنس خوب (لابد تریاک) حرف می‌زنند که شنونده آن رعنا آزادی و راست با چشمانی اغواگر و تأکید دوربین بر سایورت ایشان. سکانس‌هایی که البته به ذات خود اشکالی ندارند، اما آیا در آثار فیلمسازان دیگر به غیر از مهدویان و همفکرانش هم می‌شود مشابه‌شان را دید؟

شماری از کاربران هم به تأثیرات منفی این سیاست‌های دوگانه بر کار خود فیلمسازان منتفع از این دوگانگی اشاراتی کرده‌اند. از جمله کاربری که گفته: «اگر دقت کنید به سکانس آمدن دختر بچه کولی و بعد آن را مقایسه کنید با شکل پردازش این فصل در خود کتاب بیست زخم کاری؛ متوجه میزان تنبلی و بی‌ذوقی فیلمساز سابق با استعداد این سریال می‌شوید که انگار دیگر انگیزه‌ای برای پی گرفتن این رقابت تعیین تکلیف شده ندارد!»

اما برخی نیز بر این باورند که «زخم کاری» و کارگردانش حتی به رغم بهره‌گیری از حمایت‌های گوناگون نیز از حداقل استانداردهای یک سریال قابل قبول بی‌بهره‌اند. از جمله کاربری که گفته: «مهدویان با شیک کردن و آراستن جلوی کادر در پی پوشاندن ضعف عمیق خود در شناخت درام و سینماست.»

از چند صحنه از سریال که دیده‌ام مشخص است که زخم کاری برداشتی کور و کراز شکسپیر است، با دیالوگ‌های شعاری و گل درشت که کارگردان کوشیده این ضعف یا به عبارت بهتر گنگ و کری سریال‌ش را با موسیقی بی‌هویت بیوشاند. در واقع مهدویان مصداق درست فیلمسازی است که با حمایت ارگان‌ها بولد شده و چون حد تحویل گرفتنش فیک و قلابی است، کارش هم در نهایت عجیب و غریب می‌شود...»

تساوی با عراق؛ یعنی رفتن به بازی اما واگر!

تیم ملی فوتبال ایران هم اکنون وضع خوبی در جدول تیم‌های دوم گروه‌های هشتگانه ندارد

در این موضوع تبحر دارد و حالا باید دید آیا پاسخ کاتانچ را می‌دهد یا خیر؟ در مرحله نهایی جام جهانی ۲۰۱۴ دوتل رسانه‌ای بین کی‌روش سرمربی ایران و چوی کانگ هی سرمربی کره به وجود آمده بود که در نهایت با پیروزی ایران همراه شد و حالا دوباره ایران امیدوار است با یک پیروزی دیگر، صدرنشین گروه خود شود. با بررسی تمامی این اتفاقات به این نتیجه پی می‌بریم که بهترین و آسوده‌ترین راه، شکست دادن عراق است؛ وگرنه تیم ملی وارد بازی اما واگر خواهد شد که شاید این بار پایان تلخی برای فوتبال ملی ایران داشته باشد.

روز سه‌شنبه ایران و عراق، سرمربیان دو تیم هم وارد جنگ لفظی شدند. «ایران با فرصت گلزنی هنگ‌کنگ را شکست نداد، بلکه با اتفاقاتی برنده بازی شد.» این جمله عجیبی است که سرکو کاتانچ، سرمربی عراق پس از بازی با هنگ‌کنگ به زبان آورد و همین جمله واکنش‌های زیادی را در فضای مجازی به دنبال داشت. کاتانچ که احتمالاً تصور این را نمی‌کرد ایران با ۱۶ گل زده و ۹ امتیاز این سه بازی راسپری کند، حالا با این جملات اسکوچیچ را به یک نبرد رسانه‌ای فراخوانده است. اسکو در بازی با بحرین و مواجهه با خبرنگار بحرینی، نشان داد که

تیم‌های دوم مسافر دور نهایی باشد. اگر تیم ملی فوتبال ایران در هفته پایانی مقابل عراق تساوی کند، نتیجه دیدارهای تیم‌های ملی لبنان، ازبکستان، امارات و اردن مقابل رقبای دیگر گروه‌ها، سرنوشت حضور ایران در جمع برترین تیم‌های دوم را رقم خواهد زد. جالب است بدانید که در حال حاضر ایران با حذف ۶ امتیازی که مقابل تیم آخر جدول یعنی کامبوج کسب کرده، در رده ششم بهترین تیم‌های دوم گروه‌های هشتگانه قرار دارد؛ جایگاهی که در صورت تداوم آن، یک فاجعه را برای فوتبال ایران رقم می‌زند. در آستانه بازی حساس و سرنوشت‌ساز

رقابت تیم‌ها در گروه‌های هشتگانه دور دوم مرحله مقدماتی جام جهانی برای صعود به دور نهایی مرحله مقدماتی، به اوج خود رسیده و در هفته پیش رو حدس و گمان‌ها به پایان خواهد رسید و چهره ۱۲ تیم صعودکننده رسماً مشخص می‌شود؛ هر چند که در بازی‌های پیشین تکلیف صعود سوریه، استرالیا، ژاپن و کره جنوبی مشخص شده و آنها به عنوان سرگروه صعود خود را قطعی کرده‌اند.

تکلیف قطر به عنوان میزبان رقابت‌های جام جهانی هم مشخص است و حضور آنها در دور دوم مسابقات مقدماتی تشریفاتی بوده و هشت سهمیه صعود به دور نهایی مرحله مقدماتی در رقابت‌های هفته پایانی مشخص می‌شود؛ جایی که می‌تواند یک برد و تساوی، نه تنها سرنوشت یک تیم بلکه چند تیم را تغییر دهد. تکلیف سرگروه سه تیم و همچنین صعود پنج تیم برتر دوم در هفته پایانی رقم می‌خورد.

شاگردان اسکوچیچ که جمعه شب با گلباران کامبوج به صدر جدول رفتند، اما ساعتی بعد عراق با یک پیروزی دشوار مقابل هنگ‌کنگ به صدر گروه بازگشت تا جدال هفته پایانی سرنوشت گروه C را رقم بزند. با توجه به پیروزی تیم ملی عمان، کار برای صعود به عنوان تیم دوم از این گروه بسیار دشوار است. برنده مسابقه هفته پایانی ایران و عراق که سه‌شنبه پیش روی برگزار می‌شود، صعودکننده مستقیم از گروه سوم به دور نهایی رقابت‌ها خواهد بود و بازنده باید چشم انتظار تحولات دیگر گروه‌ها باشد تا بتواند در جدول بهترین

گوشه و کنار

وزنه برداری و کشتی؛ خیلی به مدال دل نبندید!

با اعلام رسمی فدراسیون جهانی وزنه برداری، علی داوودی و علی هاشمی نمایندگان ایران در المپیک توکیو هستند و این یعنی پایان تلخ قصه رستم و سهراب! هر چقدر دو طلایی وزنه برداری ایران در المپیک ریو تلاش کردند خودشان را به توکیو برسانند، بخت با آنها یار نبود و اتفاقاتی در این مسیر مانع حضورشان در سومین دوره المپیک متوالی شد. سهراب مرادی و کیانوش رستمی، دو مرد طلایی ایران در المپیک ریو بودند و سهم بالایی در موفقیت وزنه برداری و البته ورزش ایران در این رقابت‌ها داشتند، اما در غیاب آنها نفراتی قرار است به توکیو بروند که بعید است حداقل به مدال طلا برسند. در سنگین وزن که علی داوودی جوان فاصله بسیاری با رکورد‌های رویایی لاشا تالاخادزه، غول گرجستانی دارد و شاید در خوشبینانه‌ترین حالت برای کسب مدال‌های نقره و برنز تلاش کند.

در دسته ۱۰۹ کیلوگرم نیز علی هاشمی که در لحظات آخر مجوز حضور در المپیک را به دست آورده، رکورد هایش فاصله زیادی با قهرمانان این دسته دارد. باید دید هاشمی در فرصت باقی‌مانده تا المپیک چقدر می‌تواند خودش را برای کسب یکی از مدال‌های خوش‌رنگ در توکیو امیدوار کند.

در کشتی آزاد هم که پرمدال‌ترین رشته در تاریخ ورزش ایران در المپیک بوده و در دوره قبلی نیز توسط حسن یزدانی به مدال طلا دست یافته، در این دوره نیز اگر اتفاق خاصی رخ ندهد و یکی از کشتی‌گیران اعزامی ایران شگفتی‌ساز نشود، بعید است که کسی به جز یزدانی توانایی ایستادن روی سکوی قهرمانی المپیک را داشته باشد. رضا اطری، مرتضی قیاسی، مصطفی حسین خانی، حسن یزدانی، محمدحسین محمدیان و امیرحسین زارع به عنوان ۶ آزادکار ایرانی برای حضور در المپیک توکیو معرفی شدند؛ نفراتی که به جز یزدانی و حسین خانی هیچ‌کدام سابقه کسب مدال در مسابقات جهانی را هم ندارند. با این شرایط به نظر می‌رسد رشته‌های مدال آور ورزش ایران هم وضع چندان امیدوارکننده‌ای در فاصله ۴۰ روز مانده به المپیک ندارند؛ اگرچه حضور رشته کاراته برای اولین بار در المپیک توکیو می‌تواند ورزش ایران را به کسب مدال‌های خوش‌رنگ امیدوار کند.